

mes previstes per a la resta d'activitats. No obstant això, aquestes bases no poden ser inferiors a les bases mínimes establertes en cada exercici per a les diferents categories professionals en el règim general de la Seguretat Social.»

5. S'afegeix una nova disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Aplicació de mitjans tècnics: vàlida i eficàcia dels documents produïts per aquests mitjans.*

1. La utilització de suports, mitjans i aplicacions electrònics, informàtics i telemàtics en les actuacions relatives a la cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social queda condicionada a l'aprovació de l'ordre pertinent d'acord amb el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat.

2. Les dades i altra informació acreditatives d'estar al corrent en el compliment d'obligacions amb la Seguretat Social poden ser objecte d'impressió autoritzada a través de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics mitjançant la inclusió, en el document emès, de l'empremta electrònica i la clau d'identificació de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableix o que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials. La informació impresa d'aquesta manera serveix per certificar l'esmentat compliment d'obligacions amb la Seguretat Social a efectes de la signatura de contractes administratius, tal com exigeix l'article 9 del Reial decret 390/1996, d'1 de març, de desplegament parcial de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, així com per sol·licitar la concessió de subvencions, ajudes o subsidis públics, a l'empara del Reglament aprovat pel Reial decret 2225/1993, de 17 de desembre, o per a qualsevol altra matèria, i té la mateixa vàlida i eficàcia que les certificacions que expedeixen amb aquests fins els òrgans competents de l'esmentat servei comú de la Seguretat Social.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'hi oposin.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial del Estat», excepte el que estableix l'apartat 1 de l'article únic, que és aplicable a les quotes meritades a partir del mes següent al d'aquesta publicació.

Madrid, 10 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Assumptes Socials,
MANUEL PIMENTEL SILES

24580 REIAL DECRET 1891/1999, de 10 de desembre, pel qual es modifica el Reglament general de la gestió financera de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1391/1995, de 4 d'agost. («BOE» 310, de 28-12-1999.)

D'acord amb les directrius generals del sistema financer de la Seguretat Social a què es refereix l'article 87

del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, el Reglament general de la gestió financera de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1391/1995, de 4 d'agost, regula, en l'article 13, els pagaments sobre avançaments de tresoreria i amb càrrec a fons de maniobra.

Però la configuració actual del fons de maniobra, d'una banda, dificulta una gestió de despeses i pagaments d'acord amb les necessitats actuals derivades de l'assumpció d'una autonomia més àmplia dels centres de gestió. D'altra banda, les necessitats de gestió requereixen més agilització en l'adquisició de béns corrents i serveis, així com la introducció de mecanismes que aportin millores en els processos de relació amb proveïdors.

Aquests circumstàncies determinen la conveniència tant de modificar substancialment la mateixa naturalesa dels fons de maniobra per configurar-los com a provisions de fons de caràcter extrapressupostari i permanent, sense altres condicionaments, com d'estendre el seu àmbit d'aplicació a la totalitat de les despeses corrents en béns i serveis que conté el capítol II del pressupost de despeses i dotacions del sistema de la Seguretat Social, així com als conceptes d'altres dels seus capítols que pugui determinar l'ordinador general de pagaments, sens perjudici de fixar també per reglament els límits quantitius que els són aplicables. Així mateix, cal modificar altres preceptes del Reglament general de 4 d'agost de 1995, com ara l'article 11.1.b), perquè precisin d'una forma més completa en el precepte esmentat que la utilització del xec nominatiu, com a mitjà de pagament i quan així sigui procedent, es pot fer en les formes que preveu l'article 112 de la vigent Llei 19/1985, de 16 de juliol, canviària i del xec.

També s'ha de modificar l'article 15 del mateix Reglament general, sobre els pagaments de prestacions de la Seguretat Social, per fixar de manera més concreta el termini en què les entitats financeres han d'abonar en el compte dels perceptors o posar a la seva disposició els import de les pensions i altres prestacions de pagament periòdic, i resoldre amb això els problemes que en determinades ocasions es plantegen per l'existència de diversos dies inhàbils consecutius a l'inici d'un mes, així com per completar la regulació de les relacions a aquest efecte entre la Tresoreria General de la Seguretat Social i entitats financeres.

Finalment i en aplicació de les directrius de l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, és procedent incorporar a aquest Reglament de 4 d'agost de 1995 una nova disposició addicional, relativa a la utilització de mitjans tècnics en les actuacions que regula i a la vàlida i l'eficàcia dels documents produïts o reproduïts per aquests mitjans.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del paràgraf f) de l'article 10, apartat 1.b) de l'article 11, apartat 2 de l'article 13, article 15 i la disposició addicional segona del Reglament general de la gestió financera de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1391/1995, de 4 d'agost, al qual s'afegeix una nova disposició addicional cinquena.*

1. El paràgraf f) de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«f) Determinar, per iniciativa pròpia o a proposta de la respectiva entitat gestora, els centres de gestió que poden disposar dels fons de maniobra a què es refereix l'article 13.2 d'aquest Reglament, així com el seu import en cada centre, i les despeses que, a més de les que siguin imputables al capítol II del pressupost de despeses i dotacions, es puguin atendre amb càrrec a aquests.»

2. L'apartat 1.b) de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«b) Quan no sigui possible fer el pagament per transferència, s'ha d'utilitzar el xec nominatiu en les formes que preveu l'article 112 de la Llei 19/1985, de 16 de juliol, canviària i del xec.»

3. L'apartat 2 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«2. Els centres de gestió de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social que determini l'ordinador general de pagaments, per iniciativa pròpia o a proposta de la respectiva entitat gestora, poden disposar d'un fons de maniobra. A aquest efecte, s'entén per fons de maniobra la provisió de fons de caràcter extrapressupostari i permanent que es dugui a terme a favor de cada centre de gestió de la Seguretat Social per a l'atenció immediata i posterior aplicació comptable de les despeses incloses en el capítol II, "Despeses corrents en béns i serveis", del pressupost de despeses i dotacions del pressupost de la Seguretat Social, així com les altres despeses o, si s'escau, els pagaments per operacions extrapressupostàries que determini l'ordinador general de pagaments, per iniciativa pròpia o a proposta de l'entitat gestora corresponent.

Per a la dotació inicial dels fons de maniobra o la seva ampliació, els ordinadors de pagaments de la Tresoreria General de la Seguretat Social han de lliurar ordres de pagament extrapressupostàries.

a) La quantia global dels fons de maniobra assignats a tots els centres de gestió que pertanyin a la mateixa entitat gestora o el mateix servei comú no pot ser superior al 3 per 100 del total dels crèdits del capítol destinat a despeses corrents en béns i serveis del pressupost vigent en cada moment en la respectiva entitat gestora o servei comú. No obstant això, el ministre de Treball i Afers Socials, a proposta de l'ordinador general de pagaments, pot modificar aquell percentatge per raons fonamentades o per situacions imprevistes fins al límit del 7 per 100 del total dels crèdits esmentats.

b) Amb càrrec al fons de maniobra, no es poden fer pagaments individualitzats superiors a 2.000.000 de pessetes (12.020,24 euros), llevat dels destinats a despeses de telèfon, energia elèctrica, combustibles, indemnitzacions per raó del servei, comunicacions postals i les altres despeses que, en casos excepcionals, autoritzi expressament l'ordinador general de pagaments.

c) Amb independència de la seva adscripció als diversos centres de gestió del sistema, en tot cas, els fons de maniobra formen part integrant dels fons de la Tresoreria General de la Seguretat Social, i els pagaments que s'han de fer amb càrrec als mateixos fons no poden superar el límit de disponibilitat del compte respectiu.

d) Les unitats administratives responsables dels fons de maniobra han de retre comptes per justificar les despeses ateses a mesura que les seves necessitats de tresoreria aconsellin la repo-

sició dels fons utilitzats i, necessàriament, el mes de desembre de cada any.

L'estructura dels comptes justificatius i la comptabilitat de les operacions que es facin amb càrrec al fons de maniobra s'han d'ajustar a les normes que estableixi la Intervenció General de la Seguretat Social.»

4. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«El Ministeri de Treball i Afers Socials ha de dictar regles especials per al pagament de les prestacions econòmiques del sistema de la Seguretat Social.

En tot cas, una vegada fet el primer pagament, els imports dels pagaments mensuals de les pensions i altres prestacions de pagament periòdic han de constar en el compte dels perceptors o a disposició del beneficiari a l'entitat financera col·laboradora el primer dia hàbil del mes en què es faci el pagament i, en tot cas, abans del quart dia natural del mateix mes. La Tresoreria General de la Seguretat Social ha d'anticipar els imports líquids de la nòmina de primers pagaments i de la nòmina mensual, i ha d'emetre els documents comptables extrapressupostaris que es preveuen a aquest efecte per situar el líquid de la nòmina en les entitats financeres col·laboradores a fi d'abonar-lo als interessats. Posteriorment, l'entitat gestora corresponent ha d'expedir els documents comptables d'imputació pressupostària establerts sobre això.

Els pagaments de prestacions en cap cas generen cap despesa per al beneficiari, al qual es garanteix el principi de lliure elecció tant del mitjà de pagament dins de les previsions de l'article 11 com, si s'escau, de l'entitat pagadora entre les que figurin en el Registre a què es refereix l'article 19.»

5. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«El control intern de les operacions d'ingressos i pagaments que regula aquest Reglament, el du a terme la Intervenció General de la Seguretat Social d'acord amb el que disposa el Reial decret 706/1997, de 16 de maig, pel qual es desplega el règim de l'esmentat control exercit per la mateixa Intervenció, i les altres disposicions que siguin aplicables.»

6. S'hi afegeix una nova disposició addicional cinquena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Aplicació de mitjans tècnics: validesa i eficàcia dels documents produïts per aquests mitjans.*

1. Les actuacions relatives al pagament de les obligacions de la Seguretat Social i altres actes que regula aquest Reglament es poden fer per tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics, en els termes que estableix l'article 5 del Reial decret llei 14/1999, de 17 de setembre, sobre firma electrònica, en relació amb l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Els documents en què es formalitzin o es notifiquin als interessats els actes a què es refereix aquest Reglament, produïts o reproduïts, inclosa la firma, per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, tenen la validesa i l'eficàcia dels documents originals sempre que hi figuri la impressió mecànica del número seqüencial del document, inclosos els dígitos de verificació i la clau d'identificació del centre o la unitat emissor i del titular de l'òrgan del qual dimana l'acte o el document de què es tracti.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que aquest preveu.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Assumptes Socials,
MANUEL PIMENTEL SILES

CAP DE L'ESTAT

24706 *LLEI 52/1999, de 28 de desembre, de reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.* («BOE» 311, de 29-12-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'orientació de la política econòmica espanyola descausa sobre el convenciment que el creixement estable i no inflacionista de l'economia i, consegüentment, la creació d'ocupació, requereixen atorgar un paper preponderant al bon funcionament dels mercats. Al costat d'això, la integració de l'economia espanyola en el context comunitari i, en concret, a la Unió Econòmica i Monetària condiona el marge d'actuació del Govern sobre el disseny de la política macroeconòmica, fonamentalment sobre la política monetària. En aquest context, tenen una especial rellevància les polítiques de tipus microeconòmic i, especialment, la política de defensa de la competència.

La Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, va néixer amb l'objectiu de dotar els poders públics d'un instrument eficaç per garantir l'existència d'una competència suficient i protegir-la davant de qualsevol atac contrari a l'interès públic, inspirant-se en les normes comunitàries de política de competència.

L'aprofundiment en el procés de liberalització dels mercats que afronta l'economia espanyola fa necessari potenciar una política de defensa de la competència que garanteixi l'efectivitat de l'esforç liberalitzador i eviti que el comportament dels operadors econòmics desvirtui el funcionament adequat dels mercats i privi els consumidors dels seus avantatges.

Amb aquesta finalitat, en el pla de liberalització aprovat pel Consell de Ministres el 21 de febrer de 1997, es va fixar com un dels objectius prioritaris del Govern la reforma del sistema de defensa de la competència, objectiu al qual respon aquesta Llei, que culmina el procés de reforma iniciat amb el Reial decret Llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, en matèria de control de concentracions.

Aquesta Llei, partint de la premissa que la política de defensa de la competència té bàsicament i generalment un caràcter horitzontal, en la línia del que s'ha manifestat en els paràgrafs anteriors, busca aprofundir en els mecanismes que permetin un funcionament eficaç dels mercats, amb ple respecte al que disposa la sentència del Tribunal Constitucional que ha enjudiciat diversos preceptes de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, en la mesura que els aspectes substantius de la reforma només es refereixen a aspectes integrants del règim jurídic de defensa de la competència que al seu moment, una vegada s'hagi procedit, d'acord amb el que indica l'alt Tribunal, a tramitar i aprovar la Llei corresponent que reguli els criteris de connexió que determinen les atribucions a l'Estat i a les comunitats autònomes de competències en la matèria, poden ser aplicats per uns òrgans integrats en una Administració o altra d'acord amb el que estableixi el text legal esmentat.

Per això i complint el que estableix el Tribunal Constitucional, que declara mentrestant la validesa del sistema actual, s'introdueix un manament al Govern perquè presenti al Congrés dels Diputats un projecte de llei pel qual es regulin els criteris de connexió que determinen l'atribució a l'Estat i a les comunitats autònomes de competències, previstes en el marc legal de defensa de la competència, referides al coneixement i l'aplicació de la normativa estatal relativa a conductes prohibides i autoritzades.

La Llei també busca dotar de recursos els òrgans encarregats de la defensa de la competència, perquè en òrgans d'aquestes característiques l'escassetat de mitjans condueix a la impossibilitat pràctica de complir les seves finalitats. No obstant això, en un context com l'actual d'austeritat pressupostària, es pretén que la més gran dotació de mitjans no sigui sufragada completament pel conjunt dels ciutadans, per la qual cosa s'estableix una taxa per a l'anàlisi de les operacions de concentració econòmica.

La reforma actual no altera, en l'essencial, la tipificació dels acords i les pràctiques restrictives de la competència, i es mantenen els tipus que ja estableix la Llei 16/1989, de defensa de la competència. No obstant això, l'aprovació posterior a la Llei 16/1989 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, aconsella establir clarament que l'actuació dels òrgans de competència en relació amb l'article 7 de la Llei 16/1989 s'ha de limitar als actes deslleials que distorsionin greument les condicions de competència en el mercat amb una greu afectació de l'interès públic, deixant per als tribunals ordinaris el coneixement i l'enjudiciament de conductes deslleials d'un altre tipus.

Per tal de col·laborar amb l'Administració de justícia, i possibilitar una tramitació més ràpida dels processos, el Tribunal de Defensa de la Competència pot elaborar, a petició dels òrgans jurisdiccionals competents, un informe no vinculant sobre els efectes que les conductes contràries a aquesta Llei puguin tenir sobre els mercats, els sectors i els operadors afectats i, concretament, sobre la procedència i la quantia d'un eventual dret d'indemnització dels danys i perjudicis irrogats.

Amb la finalitat de beneficiar els operadors econòmics d'un procediment més àgil, es preveu la possibilitat que s'autoritzi les operacions que no posin en perill les condicions de competència en el mercat, sotmeses a com-